

Sygn. akt: I C 269/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 marca 2021 r. w G.

sprawy z powództwa **M. K., Syndyka masy upadłości B. K., E. K.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu (...) w L.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia tytuł wykonawczy - w postaci wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 września 2007 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt I C 1029/07 zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 28 listopada 2007 r. - wykonalności w części tj. co do odsetek ustawowych liczonych od:

- kwoty 7.033,50 złotych od dnia 19 października 2007 r. do dnia 11 grudnia 2016 r.,

- kwoty 18.782,24 złotych od dnia 19 października 2007 r. do dnia 11 grudnia 2016 r.,

- kwoty 719,31 złotych od dnia 19 października 2007 r. do dnia 11 grudnia 2016 r.

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. koszty opłaty sądowej, od której powodowie byli zwolnieni - odpowiadające 56% opłaty sądowej przejąć na rachunek Skarbu Państwa;

4. nakazuje ściągnąć od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) w L. na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **1.370,16 złotych** (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt złotych i szesnaście groszy) tytułem pozostałej części opłaty sądowej od uiszczenia której powodowie byli zwolnieni.

Sygn. akt **I C 269/20**

UZASADNIENIE

Powodowie M. K., B. K. oraz E. K. wnieśli pozew przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w L. w likwidacji o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w całości, tj. wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 września 2007 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1029/07 oraz I Co 332/18 z dnia 22 października 2019 roku, zaopatrzonych w klauzulę wykonalności z dnia 28 listopada 2007 roku, a także zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Tytułowi wykonawczemu zarzucono przedawnienie.

(pozew – k. 3-4, pismo z dnia 20.09.2020r. – k. 130, pismo z dnia 23.11.2020r. – k. 137)

W związku z ogłoszeniem upadłości powódki B. K. w dniu 18 czerwca 2020 roku w jej miejsce wstąpił syndyk masy upadłości M. W..

(pismo z dnia 20.07.2020r. – k. 117, odpis postanowienia – k. 118)

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 21 września 2007 roku Sąd Rejonowy w Gdyni wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt I C 1029/07 zasądził solidarnie od pozwanych B. K., M. K. oraz E. K. na rzecz Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. kwotę 26.535,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 7.0333,50 zł od dnia 13 czerwca 2006 roku do dnia zapłaty; 18.782,24 zł od dnia 29 czerwca 2006 roku do dnia zapłaty oraz 719,31 zł od dnia 18 grudnia 2006 roku do dnia zapłaty (pkt I.), a także zasądzone solidarnie od pozwanych na rzecz powoda (w tamtej sprawie) kwotę 3.744,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt III.). Wyrokowi w punkcie I. i III. nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2007 roku wyrok zaopatrzonej został w klauzulę wykonalności jako orzeczenie prawomocne.

(fakt przyznany za prawdziwy, a nadto potwierdzony: wyrokiem – k. 27, 38, potwierdzeniami odbioru – k. 78-81)

Na podstawie uzyskanego w ten sposób tytułu wykonawczego wierzyciel dnia 4 stycznia 2008 roku wszczął postępowanie egzekucyjne, które postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 32/08 dnia 3 lutego 2012 roku zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji. Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi wierzyciela dnia 6 lutego 2012 roku.

(dowód: pismo – k. 152)

Wnioskiem z dnia 12 lipca 2018 roku (data wpływu: 19 lipca 2018 roku) Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w likwidacji wniósł o ponownie wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony. Postanowieniem z dnia 22 października 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 332/18 uwzględniono wniosek.

(fakt przyznany za prawdziwy, a nadto potwierdzony: wnioskiem – k. 29-30, postanowieniem – k. 32, wyrokiem – k. 27, 38, postanowieniem w formie wydruku klauzuli wykonalności – k. 39)

Wnioskiem z dnia 4 grudnia 2019 roku (data wpływu: 12 grudnia 2019 roku) wierzyciel wniósł o prowadzenie egzekucji na podstawie opisanego wyżej tytułu wykonawczego. W konsekwencji na dzień wniesienia pozwu w toku pozostawało postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. pod sygn. akt Km 682/19.

(fakt przyznany za prawdziwy, a nadto potwierdzony: wnioskiem z dnia 04.12.2019r. – k. 35-36, korespondencją – k. 41-43, doręczeniami – k. 44, 52, 55 wraz z (...) k. 45, 53, zawiadomieniami – k. 46-51, 54, 58-61, niepodjętą korespondencją – k. 56)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego, ponieważ pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew (art. 339 § 1 k.p.c.). W tym przypadku stosownie do § 2 tego artykułu przyjęto za prawdziwe twierdzenia powodów o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, potwierdzając i uzupełniając je dołączonymi dokumentami z akt postępowania sądowych oraz egzekucyjnych.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia. Do kategorii zdarzeń wymienionych w tym przepisie niewątpliwie należy przedawnienie roszczenia objętego tytułem wykonawczym.

Jak stanowi art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Zgodnie z art. 124 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (§ 1), a w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (§ 2).

Natomiast stosowanie do art. 125 k.c. (w brzmieniu obowiązującym - Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 t.j.) roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat sześciu (6-letni okres przedawnienia obowiązuje od dnia 9 lipca 2018 roku w związku ze zmianą wprowadzoną art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku Dz.U. poz. 1104 – do czasu zmiany okres ten wynosił 10 lat – Dz.U. z 2018 r. poz. 1025 t.j.). Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przeszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Co do reguł intertemporalnych dotyczących skrócenia terminu z 10 do 6 lat w praktyce mają one taki skutek, że (przy założeniu, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia, jego zawieszenia itp.), jeśli:

- 1) rozpoczęcie biegu przedawnienia z art. 125 k.c. miało miejsce do dnia 30 grudnia 2014 roku, termin oblicza się na podstawie dotychczasowych przepisów, tzn. wynosi on 10 lat i upływa w dacie dziennej, odpowiadającej dacie rozpoczęcia biegu przedawnienia,
- 2) rozpoczęcie biegu terminu nastąpiło od dnia 31 grudnia 2015 roku do dnia 8 lipca 2018 roku, termin oblicza się na podstawie nowych przepisów z uwzględnieniem art. 5 ust. 2 ustawy zmieniającej, czyli kończy on bieg na koniec roku po upływie 6 lat od dnia 9 lipca 2018 roku, tj. dnia 31 grudnia 2024 roku,
- 3) termin rozpoczął bieg od dnia 9 lipca 2018 roku, oblicza się go na podstawie nowych przepisów, czyli kończy on bieg na koniec roku po upływie 6 lat od początku biegu terminu.

(E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 9, Warszawa 2019, Legalis).

Z analizy dokumentów wytworzonych w sprawie o sygn. akt I C 1029/07 wynikało, że dnia 21 września 2007 roku wydano przeciwko pozwanym (powodom w sprawie) wyrok zaoczny, a dnia 28 listopada 2007 roku zaopatrzonej został w klauzulę wykonalności.

Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w sprawie o ponowne wydanie tytułu wykonawczego wykonalności pod sygn. akt I Co 332/18, pisma tego Komornika oraz jego przesłuchania we wskazanej w sprawie w oparciu o ten tytuł i na skutek wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. (pозwanego w niniejszej sprawie) z dnia 4 stycznia 2008 roku przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. pod sygn. akt Km 32/08 toczyło się postępowanie egzekucyjne, które postanowieniem z dnia 3 lutego 2012 roku zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Wierzyciel odebrał postanowienie w tym przedmiocie dnia 6 lutego 2012 roku. Następnie wierzyciel wnioskiem z dnia 16 lipca 2018 roku zainicjował postępowanie o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony, które toczyło się pod sygn. akt I Co 332/18 i zostało zakończone wydaniem postanowienia z dnia 22 października 2019 roku, uwzględniającego wniosek wierzyciela.

Następnie tak uzyskany tytuł wykonawczy wierzyciel wraz z wnioskiem z dnia 4 grudnia 2019 roku (wpływ: dnia 12 grudnia 2019 roku) złożył u ww. Komornika celem prowadzenia egzekucji. W konsekwencji obecnie w oparciu o ten tytuł wykonawczy przed ww. Komornikiem prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przeciwko powodom w niniejszej sprawie pod sygn. Km 682/19.

Zatem po wydaniu tytułu wykonawczego w sprawie o sygn. akt I C 1029/07, pierwszy raz termin przedawnienia został przerwany na skutek złożenia wniosku o prowadzenie egzekucji, co miało miejsce w styczniu 2008 roku. Rozpoczął on ponowny bieg po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu egzekucji, a więc najwcześniej dnia 14 lutego 2012 roku, biorąc pod uwagę najwcześniejszą możliwą do ustalenia datę uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu egzekucji w sprawie prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. D. (Km 32/08).

Zdaniem Sądu, dzieląc pogląd Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2016 roku o sygn. akt II CSK 34/16 (publ. OSNC 2017/6/70), bieg terminu przedawnienia nie został przerwany dnia 16 lipca 2018 roku przez złożenie przez wierzyciela wniosku o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony.

Z kolei wniosek egzekucyjny inicjujący obecnie prowadzone postępowanie egzekucyjne pod sygn. Km 682/19 został złożony dnia 12 grudnia 2019 roku.

Zatem w niniejszej sprawie doszło do przerywania biegu terminu przedawnienia jedynie w części roszczenia odsetkowego powstałego od dnia uprawomocnienia się wyroku w sprawie o sygn. akt I C 1029/07, a więc powstałego w okresie od dnia 19 października 2007 roku do trzech lat przed złożeniem wniosku egzekucyjnego w sprawie egzekucyjnej o sygn. Km 682/19. W pozostałym zakresie roszczenie objęte było 10-letnim terminem przedawnienia. Nie doszło do przerywania biegu terminu przedawnienia roszczenia głównego, albowiem przed czynnościami wierzyciela przerywającymi bieg terminu przedawnienia nie upłynął okres 10 lat. W niniejszej sprawie 6-letni termin biegu przedawnienia można byłoby liczyć dopiero od dnia 30 października 2019 roku.

Mając powyższe na uwadze w punkcie 1. wyroku pozbawiono tytuł wykonawczy wykonalności we wskazanym zakresie na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., na podstawie tego przepisu a contrario w pozostałym zakresie powództwo oddalono.

Koszty opłaty sądowej, od której powodowie byli zwolnieni – odpowiadające 56 % opłaty sądowej w punkcie 3. wyroku na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych przejęto na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze sytuację majątkową pozwanej.

Ponadto w punkcie 4. wyroku na mocy art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych rozstrzygnięto o nieopłaconych kosztach sądowych (pozostała część opłaty sądowej, od uiszczenia której powodowie byli zwolnieni) – obciążono pozwanego.